

Арабитѣ, които сж отъ бѣла раса, следователно съ по нѣжна кожа отъ другитѣ африкански народи, неможали да издържатъ на силното слѣнце, затова обвивали тѣлото си съ повече платъ. Голѣмото количество платъ пѣкъ наложило съшиване на платоветѣ.

Два плата дълги два боя се съединявали до половината, прегъвали се, като несъединената частъ оставяли за преденъ отворъ. Острани се прешивали по ива два по-къси плата за ржкави. Прегънатитѣ платове се съшивали подъ мишницата. Така се е получила типичната дреха **Бурнузъ** загъната отпредъ като манто и препасана въ талията съ връвъ. При шията правѣли малѣкъ разрѣзъ, на който пришивали друго правоъгълно парче, чийто краища се съединявали подъ правъ жгълъ, за да образува качулка за главата. (Фиг. 30).

Бурнуза се правѣлъ отъ памученъ бѣлъ платъ и подъ тази му форма е възприетъ у насъ като банска хавлия. У арабитѣ, най-вече при бедуинитѣ, той билъ всѣкидневна дреха, която често пжти мжжетѣ носѣли по голо.

Тази дреха въ различни вариации се носи и до днесъ отъ арабитѣ.

Пѣсчнитѣ вихрушки, които жилѣли като нажежени съчми, наложили на хитона да се зашиевъ полата, като се остави отъ дветѣ страни отворъ за краката. Така подъ бурнуза женитѣ се обличали съ такава една вариация на йонийския (малоазиатски) хитонъ.

Затворения така хитонъ станалъ невъзможенъ за обличане, затова се наложило да го срѣжатъ до талията и, за да го закрепятъ на нея, нанизали го на поясната връвъ. Така се е получилъ **Шалвара съ дълго дъно**. Горната

Фиг. 30. Бурнузъ.

половина на срѣзания хитонъ, за да загъва добре бюста, била стѣснена, като се изрѣзвали подмишничнитѣ излишни части. Защити били разрѣзитѣ, за да се оформи ржкавъ и за по-лесно обличане била срѣзана отпредъ. Така се е дошло до елека, който е нераздѣлна частъ на шалвара, като произходящъ отъ него. (Фиг. 31).

Понѣкога подъ елека носили тѣсенъ и късъ хитонъ вмѣсто риза.

Съ елека се е сложило началото на кроеното облѣкло.

Нѣкои малоазиатски мохамеданки като врѣхна дреха вмѣсто